

A Pécsi Ítéltábla a dr. Cseszár Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Kovács Orsolya Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Orsolya ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** I. rendű és **II.rendű alperes neve** II. rendű (mindkettő fél címe) alperesek ellen személyiségi jogvédelem iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2014. május 29. napján kelt, 5.P.21.150/2013/17. számú ítélete ellen az alperesek által 18. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekinti, azt - fellebbezett részében - megváltoztatja, és a keresetet a kamerával összefüggő részében teljes egészében elutasítja.

Az alpereseket terhelő elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alpereseknek, mint együttes jogosultaknak 95.250 (kilencvenötezer-kettőszázötven) forint elsőfokú és 77.150 (hetvenhétezer-egyszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült részperköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, az illetékes adóhatóság felhívására - az ott írt időben és módon - 36.000 (harminchatezer) forint elsőfokú és 48.000 (negyvennyolcezer) forint másodfokú feljegyzett eljárási részilletéket.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a peres felek szomszédok. A felperes tulajdonát képezi a **Gy 00/1** helyrajzi szám alatt felvett, „lakóház, udvar, gazdasági épület” megjelölésű ingatlan, míg az I. rendű alperes tulajdonát képezi a **Gy 00** helyrajzi számú, „lakóház, udvar” megjelölésű ingatlan, amely a II. rendű alperes haszonélvezeti jogával terhelt. Az alperesi ingatlan a hegyoldalban, a

felperes ingatlana fölött 5-8 méter szintkülönbséggel helyezkedik el, a **B** felé tájolva. Elhelyezkedéséből adódóan a felperes ingatlana szinte teljes terjedelmében belátható az alperesek teraszáról. A felek mindannyian életvitelszerűen használják az ingatlanokat.

A kezdeti jóbaráti viszony mára megromlott.

Az alperesek ingatlanának kapubejárója egy önkormányzati tulajdonú zsákutcára nyílik, azt az alperesek feltöltötték, és virágokkal, növényekkel ültették be. Az alacsonyabban fekvő ingatlantulajdonosok - így a felperes is - az önkormányzati terület több méterrel történő feltöltése miatt a korábban szokásos gyalogos átjárón a **B** utcát megközelíteni már nem tudják.

A támfal egyik tartópillérén, a közös határvonalon az alperesek egy kb. 1,5 méter magas fém rúdra egy kamerát helyeztek el vagyonvédelmi célból, amely a **B** utcát figyelte. A kamera és a tartórúd a tájba beolvad, a felperesi ingatlan észak és déli része felé látható, a nyári lombok esetén kevésbé. A per folyamán az alperesek a kamera látószögét úgy módosították, hogy az alperesek kapubejáróját veszi, és az utcának egy kis szeletét fogja be. A kamera fixen rögzített, technikailag megoldható azonban a kamera elfordítása.

A Ki Járásbíróság 6.P.20.331/2013/4. számú végzésével jóváhagyta a felek egyezségét, amelyben megállapodtak arról, hogy az alperesek a felperes kifejezett engedélye nélkül nem lépnek a felperes ingatlanára, a felperes növényzetét nem nyírják le, és az esetlegesen áthajló ágakkal, kilátással kapcsolatos vitákat jogi úton rendezik. Az alperesek vállalták a támfalra a felperes ingatlana felé láthatóan elhelyezett villanyvezetékek láthatatlanná tételét is.

A felperes módosított keresetében elsődlegesen személyiségi jogsértés, másodlagosan birtokháborítás megállapítását kérte arra hivatkozva, hogy a kamera látható elhelyezése miatt békéje, nyugalma nincs, rossz a közérzete, úgy érzi, hogy az alperesek hatalmasságot gyakorolnak felette. Kérte ezért a kamera leszerelését a tartórúddal együtt, és kérte az alpereseket eltiltani ettől a magatartástól, valamint attól, hogy a kamera közterületet pásztázzon és arról felvételt készítsen.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Állították, hogy a kamera elhelyezésére vagyonvédelmi okból volt szükség, mert korábban betörték hozzájuk, illetve a kamera a felperes területéről alig látszik.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesek megsértették a felperes békés, boldog magánélethez fűződő személyiségi jogait azáltal, hogy az ingatlanaik határvonalán egy hosszú fém tartórúdra egy kamerát helyeztek el. Kötelezte ezért egyetemlegesen az alpereseket, hogy 15 napon belül távolítsák el a kamerát a tartórúddal együtt. Egyidejűleg eltiltotta az alpereseket a további jogsértésektől azzal, hogy a saját területükön a vagyonvédelemről - így a kamera felszereléséről - akként gondoskodjanak, hogy az a felperes ingatlana felől láthatatlan legyen. Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az alpereseket,

hogy fizessenek meg 15 napon belül a felperes részére 80.000 forint perköltséget, a további előlegezett költségről úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában a Ptk.75.§-ának (1) bekezdése, 84.§-ának (1) bekezdése és 100.§-a alapján kifejtette, hogy a mára már megromlott szomszédi viszony miatt nem eltűlő és kényszeres magatartás, hogy a felperest és házastársát a kamera és tartórúd látványa, ottlétének tudata negatívan érinti, közérzetüket hátrányosan befolyásolja.

Úgy érvelt az elsőfokú bíróság, hogy mivel a vagyonvédelemnek számtalan más módja is lehetséges, ezért az alpereseknek olyan megoldást kell választani, ami a felperest nem zavarja szükségtelenül a saját birtoklásában.

Az alperesek által csatolt, az utcabeli szomszédok hozzájáruló nyilatkozatát tartalmazó bizonyítékkal ellentétben rámutatott arra, hogy nem lehet olyan megoldást alkalmazni, amely egyeseknek előnyös ugyan, azonban mások jogainak a sérelmével jár. Mivel a felperes életminőségének romlása ténylegesen megvalósult, ezért a kamerát máshol kell elhelyezni, a közbiztonságról másként kell gondoskodni.

Abban a részében találta alaptalannak az elsőfokú bíróság a felperes keresetét, hogy a jövőben olyan kamerát szereljenek fel, amely a közterületet nem pásztázza, mivel a per során ennek már önként eleget tettek az alperesek.

Az elsőfokú határozattal szemben az alperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben elsősorban annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozták.

Arra hivatkoztak, hogy téves az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, mert a feltöltött területen lévő, a felperes ingatlanának hátsó részén használt gyalogos átjáró nem az önkormányzati tulajdonú 00/1 helyrajzi szám alatti területen volt kialakítva, hanem az 00/1 helyrajzi szám alatti területen, amelyet 2013 júniusában a felperesek megvásároltak Gy Önkormányzatától; az egyébként a V utca részét képezte. Ezért téves az az ítéleti ténymegállapítás, hogy a talajfeltöltés és parkosítás által az alperesek elzárták a gyalogos átjárástól a felperest a B utca felé. Valóban végeztek feltöltést a saját tulajdonukat képező 00/1 helyrajzi számú ingatlanon, azonban azon gyalogos átjáró nem volt. Utaltak arra, hogy a tereprendezés kérdésében a törvényszék döntést nem hozott.

A tanúk azt nyilatkozták, hogy örülnek a kamerának, az egész környék érdekét szolgálja vagyonvédelmi szempontból, mert korábban gyakoriak voltak errefelé a betörések, de a kamerának visszatartó ereje van.

Állították, hogy a kamerával készített felvételek nem alkalmasak arra, hogy a felperes személyi jogait megsértsék. A kamera látószöge fix módon a saját tulajdonú ingatlanuk kapubejáróját veszi. A kamerát forgatni, látószögét módosítani csak úgy lehet, ha a kamerát leszerelik, és más szögben állítják be - ismét fix módon rögzítve. Annak látótávolsága kizárólag a kerítés vonalára van beállítva.

Kifogásolták, hogy a bíróság oly módon kötelezte őket a kamera áthelyezésére, hogy nem tette vizsgálat tárgyává, hol kellene pontosan elhelyezni ahhoz, hogy az a felperest ne zavarja, így az ítélet végrehajthatatlan.

Utaltak arra is, hogy a kamera évekkel ezelőtt került elhelyezésre, így kétséges, hogy miért most kezdte el a felperest sérteni a látvány. Kezdetben ez ellen a felperes nem tiltakozott. Mindez a felperes békétlen természetét mutatja az alperesek véleménye szerint.

Felhívták a figyelmet arra, hogy a törvényszék tényként fogadta el a felperes előadását szubjektív érzetére vonatkozóan, és indokolatlanul részesítette védelemben a felperes személyes érzetét az alperesek vagyonvédelemhez fűződő érdekével szemben.

Előadták továbbá, hogy a felperes az ingatlanán egy előtetőt létesített, így a kamera a mostani helyzetében sem látható a felperes számára az előtető miatt.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte helyes indokainál fogva.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, és a bizonyítékokat a Pp.206.§-át alkalmazva megfelelően mérlegelte. Véleménye szerint az alperesek fellebbezésükben a per eldöntése szempontjából irreleváns állításokat elemeztek.

Állította, hogy a felperes és házastársa mind a **V**, mind pedig a **B** utcai szakaszt használta korábban gyalogos közlekedésre. Az alperesek pedig a közterületi szakaszokat ingatlanuk mellett önkényesen vették használatba, és önkényesen töltötték fel. Miután ezt a felperes az önkormányzat felé jelezte, az önkormányzat több érintett szakaszt értékesített. A perben egyébként sem a **V**, hanem a **B** utcai gyalogos átjárásra hivatkozott a felperes, mert a **V** utca felőli gyalogos átjárás megszüntetését tudomásul vette.

Felhívta a figyelmet arra, hogy az alperesek a vagyonvédelemnek olyan módját kötelesek választani, amely nem jár a felperes méltányolható magánérdekének sérelmével. Olyan elhelyezési módot kell találniuk, amely a kamera látványával, másrészt magán és közterületet megfigyelve jogsérelmet nem eredményez.

Kijelentette, hogy a leszerelt kamera máshova történő átszerelését nem kéri.

Sérelmezte, hogy őt az alperesek összeférhetetlen személynek mutatják be 78 éves letére. Ezzel szemben állította, hogy csupán egyetlen polgári pert indított az alperesekkel szemben, annak egy kereseti kérelme került áttételre a Zi Törvényszékhez hatáskör hiánya miatt.

Előadta, hogy a Ki Járásbíróság előtt kötött egyezség ellenére az alperesek ismét két növényét megcsonkították.

Hangsúlyozta, hogy mind az Alaptörvény, mind a Ptk., mind a nemzetközi egyezmények védik a személyiségi jogokat, így a felperes békés, boldog magánélethez fűződő jogát is.

Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság elsődleges kereseti kérelmének adott helyt, amennyiben azt a másodfokú bíróság nem osztja, úgy a kamerával kapcsolatos kérelmét birtokháborítás jogcímén kell elbírálni.

A fellebbezés túlnyomórészt alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást részben helyesen állapította meg, és részben helyes jogszabályokat alkalmazott. A megállapított tényekből azonban a másodfokú bíróság eltérő jogi következtetést vont le.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekintette, mivel észlelte, hogy a törvényszék a felperes egyik kereseti kérelméről nem rendelkezett.

A peres felek a Ki Járásbíróság előtt egyezségeket kötöttek, amelyet a bíróság 6.P.20.331/2014/4. sorszámú végzésével jóváhagyott. Az egyezségben a következőkről állapodtak meg:

Az alperesek vállalták, hogy a felperesi Gy 00/1 helyrajzi számú ingatlanra a felperes kifejezett engedélye nélkül nem lépnek be, és a felperesi ingatlanon lévő növényzetet nem vágják le, nem nyírják meg, az esetlegesen átnövő ágakat, az esetlegesen átnövő növényzettel kapcsolatos vitáikat, valamint kilátáselvonással kapcsolatos esetleges vitáikat jogi úton rendezik.

Az alperesek az alperesi támfalon húzódó villanyvezetékeket az egyezséget jóváhagyó végzés jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a falba, az érintésvédelmi szabályok figyelembevételével besüllyeszti oly módon, hogy az alperes a felperes ingatlanáról nem látható és nem érinthető. A munkák végzése céljából a szükséges mértékben a felperes az ingatlanát rendelkezésre bocsátja azzal, hogy a munkavégzést az alperesek 8 nappal megelőzően értesítik a felperest. Az alperesek a munkákat a felperesi ingatlanon lévő növényzet kíméletével végzik el.

A per tárgyalását ezt követően a Ki Járásbíróság a kamerával kapcsolatosan érvényesített kereset vonatkozásában folytatta, birtokháborítás tárgyában. Mivel azonban a felperes 2013. szeptember 23. napján kelt előkészítő iratában a kamerára vonatkozó kereseti kérelmét módosította személyiségi jogsértésre hivatkozva, ezért a Ki Járásbíróság 6.P.20.331/2013/10. sorszámú végzésével az ügyet áttette a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Zi Törvényszékhez.

A Zi Törvényszék előtt, 5.P.21.150/2013/11. sorszám alatt, a jegyzőkönyv 2. oldalán a felperes új kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben állította, hogy az alperesek sértik a felperes birtokláshoz való jogát azzal, hogy a B utcai részt feltöltötték, ezért kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket a feltöltés elbontására, mert ennek hiányában a felperes a közterületet nem tudja rendeltetésszerűen használni.

Ezt követően az 5.P.21.150/2013/17. sorszámú jegyzőkönyvben pontosította véglegesen kereseti kérelmét a felperes akként, hogy „a bíróság állapítsa meg, hogy sérti a felperesnek a személyiségi jogát a kamera ottléte a hosszú rúdon, azt az alperesek szereljék le. Állapítsa meg a bíróság, hogy a kamera ottléte sérti a felperes békés birtokláshoz való jogát is, és ezen a jogcímen is távolítsák el. Másodlagosan, amennyiben a korábbi jogcímenen a bíróság nem találja alaposnak a felperes keresetét, úgy a tartóoszlop eltávolításával a kapura szereljék a kamerát az alperesek, és tiltsa el, hogy a felperesi területet pásztázza a kamera és ott felvételt készítsen. Egyéb kereseti kérelmem nincs. Ne csak a felperesi ingatlanról ne készítsen, hanem a közterületről se készítsen felvételt.”

Az alperesek a Zi Törvényszék előtt ellenkérelmükben a kereset és lényegében a kiterjesztett kereset elutasítását is kérték. A felperes viszont 17. sorszám alatt tartalmában elállt a **B** utcába történő átjárást megakadályozó feltöltéssel kapcsolatos igényétől. A területfeltöltéssel és a **B** utcai gyalogos átjárással összefüggő kereseti kérelemről azonban a törvényszék nem rendelkezett semmilyen módon.

Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.213.§-ának (2) bekezdését alkalmazva részíteletnak tekintette, és részíteleként bírálta el. A területfeltöltéssel és a **B** utcai gyalogos átjárással kapcsolatos igényről azonban az elsőfokú bíróság még rendelkezni köteles az alperesek nyilatkoztatását követően, attól függően (Pp.157.§ e) pont, Pp.160.§-ának (1) és (2) bekezdése). A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság feladatkörét nem vehette át, ezért a másodfokú határozat kizárólag az elsőfokú határozattal érintett kereseti kérelemre terjedt ki.

Mellőzte a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a **B** utca feltöltésére és a gyalogos átjárás megakadályozására vonatkozó ténymegállapításait, mivel az elsőfokú bíróság a felperes e tekintetben előterjesztett, majd visszavont kereseti kérelmével nem foglalkozott, az alperes pedig fellebbezésében e ténymegállapításokat támadta.

A kamerával összefüggő igények vonatkozásában az ítéletábra az alábbiakra mutat rá:

A Ptk.75.§-a és a 82.§-a alapján a felperesnek valóban joga van a zavartalan magánszférához, és ezt mindenki köteles tiszteletben tartani. A Ptk.82.§-a által védett magánlakáshoz fűződő jog a természetes személy magánszférájának védelmét jelenti, az általa kialakított életvitelre, a magánélet zavartalanságára biztosít oltalmat. Ebből következik, hogy a magánlakáshoz fűződő jog a személy lakhatását ténylegesen szolgáló lakás, udvar, kert zavartalan használatát is biztosító oltalmat jelent. A magánlakás sérthetetlenségéhez való alapjog az emberi méltósághoz való jog, mint általános személyiségi jog alkotóelemének egyik eleme. A magánlakás sérthetetlenségéhez való alapjog nem meghatározott aktivitás kifejtésére, hanem a védett tárgykörben a kívülállók bizonyos zavaró, beavatkozó, sértő megnyilvánulásaitól való mentességre és a mentesség állami védelmére jogosít (1115/B/1995. AB határozat).

A Pécsi Ítéletábra a BDT2009.1963. szám alatt közzétett eseti döntésében már kifejtette, hogy a magánlakás sérthetetlenségéhez való alapjog sérelmét jelenti az is, ha valaki abban a fenyegetettségben él, hogy más személy róla, az egyébként sérthetetlen területen hozzájárulása és tudomása nélkül kép- és hangfelvételeket készíthet. Az a kamera, amely elrejtve, a felperes által nem észlelhető módon hozható működésbe, és a felperes ingatlanáról felvételt készíthet, sérti a magánlakáshoz fűződő jogot. Az a kamera viszont, amely a felperes által szemmel jól látható területen került elhelyezésre, és a befogadott terület irányultsága miatt a felperes ingatlanát nem érinti (az alperes kertjét és az alperesi családi ház

utcafrontját figyeli), az alperes által megjelölt vagyonvédelmi célt szolgálja, azzal a saját ingatlanát és az ingatlanán tartózkodó személyeket védelmezi, nem sérti a felperes személyiségi jogát, nem támadja a felperes magánszféráját.

A perbeli kamera, amelynek leszerelését a felperes kérte, a V... K ... Kft. ügyvezetőjének, K.A-nak az írásbeli nyilatkozata szerint (Zi Törvényszék 5.P.21.150/2013/9. számú irata) az alperesek ingatlanának délnyugati sarkán, fixen rögzített vasoszlopon, kb. 3,5 méter magasságban került elhelyezésre. A kamera nem mozgatható, látószögének megváltoztatása célszerszámmal lehetséges, és szakismeretet igényel. A kamera látószögének középvonala észak-északnyugat irányú, a látszó kép kisebb részben az ingatlan bejárati kapuját, nagyobb részben az ingatlan udvari részét mutatja. A képrögzítés mozgásérzékelésre van állítva úgy, hogy maszkolósos eljárással a megfigyelt terület kerítésen kívüli része ki van takarva a mozgásérzékelőből, így képtartalom változás esetén képfelvétel csak a kerítésen belüli részből készül.

A kamera látószögének módosítása a felperes részéről egyértelműen észlelhető. A felperes maga is elismerte, hogy a per folyamán az alperesek a kamera látószögét az utcai részből az udvarra és kerítésvonalára irányították. A kamera látószöge tehát a felperes számára kontrollálható, észlelheti, ha a kamera őt figyeli. A jelen esetben azonban erről nincs szó.

Ezért a Pécsi Ítéltábla - korábbi, ismertetett álláspontját fenntartva - megállapította, hogy a perbeli kamera a felperes magánszférához való jogát nem sérti.

Rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy tévedett a felperes, amikor úgy vélte, hogy az elsőfokú bíróság csupán az elsődleges kereseti kérelmét vizsgálta a kamerával összefüggésben, a másodlagos, birtokháborítással összefüggő kérelmét nem.

A felperes eredeti kereseti kérelmében megjelölte a Ptk.192.§-ának (2) és (3) bekezdését keresetének jogalapjaként (Ki Járásbíróság 6.P.20.331/2013/1. alatti keresetlevél 3. oldal). Eszerint a birtokos az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését egy év eltelte után közvetlenül a bíróságtól kérheti. A birtokos közvetlenül a bírósághoz fordulhat akkor is, ha az ügyben a birtokláshoz való jogosultság is vitás. A bíróság a birtokperben a birtokláshoz való jogosultság alapján dönt, a békés birtoklásban megzavart fél jogosultságát vélelmezni kell.

A birtokvédelem speciális esete azonban a szomszédjog, amelyet az elsőfokú bíróság is vizsgált. A Ptk.100.§-a szerint a tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat - különösen szomszédait - szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné. Éppen e szakaszt alkalmazva vetette egybe az elsőfokú bíróság a felek érdekeit: az alperesek vagyonvédelemhez fűződő jogát a felperes nyugalmanak igényével. A törvényszék következtetésével azonban a másodfokú bíróság a másodlagos kereseti kérelem tekintetében sem értett egyet.

A fent kifejtettek szerint az alperesek ingatlanán elhelyezett kamera nem a felperes területére irányul, ezért a felperes nyugalmát sem zavarhatja. A per során a felperes egyébként sem azt állította, hogy őt a saját ingatlanán az alperesek korábban bármikor felvették, hanem azt, hogy attól tart, esetleg a jövőben valamikor megteszik.

Egyébiránt korábban a felperes azt sérelmezte, hogy az alperesek a közterületet figyelik meg, amerre ő is járhat. Ezt a kérelmet azonban utóbb módosította.

Kiemeli az ítélet tábla, hogy a felperes által sem vitatottan a felperes ingatlana 5-8 méterrel lejjebb helyezkedik el az alperesek ingatlanához képest, és az alperesek teraszáról teljes egészében át lehet látni a felperesi ingatlanra kamera nélkül is, szabad szemmel, a tájolásból adódóan.

Minden említett körülményt mérlegelve ezért a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott - az elsőfokú bíróság véleményével ellentétben -, hogy a felperes szubjektív érzete túlzó, és objektív érvekkel alá nem támasztható. Objektív mércével mérve az alperesek nem tanúsítanak a kamerával összefüggésben a felperest szükségtelenül sértő magatartást.

A kifejtett indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét fellebbezett részében megváltoztatta a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján, és a keresetet teljes egészében elutasította.

Pervesztessége okán a felperes köteles viselni a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján mind az első-, mind a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget. Ezért a másodfokú bíróság az alperesek elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A perköltséggel összefüggésben a törvényszék helytelenül állapította meg, hogy a felperes a kereseti illetéket leróta. A birtokháborítással összefüggő kérelmeire a Ki Járásbíróság előtti eljárásban valóban 21.000 forint eljárási illetéket lerótt a felperes, azonban a személyiségi jogsértéssel kapcsolatos igény vonatkozásában a pertárgyérték alapján a lerovandó illeték 36.000 forint volt, amely a kérelem tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzésre került (Itv.62.§-ának (1) bekezdése *f)* pontja, 39.§-ának (3) bekezdés *b)* pontja és 42.§-ának (1) bekezdés *a)* pontja). A másodfokú eljárásban a feljegyzett illeték az Itv.39.§-ának (3) bekezdés *c)* pontja és 46.§-ának (1) bekezdése értelmében 48.000 forint volt. Mind az első, mind a másodfokú eljárási illetéket a felperes köteles viselni.

Az elsőfokú eljárásra vonatkozóan az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (3) bekezdését alkalmazva 75.000 forint + Áfa, míg a másodfokú eljárásban ugyanezen rendelet 3.§-ának (5) bekezdése alapján 45.000 forint + Áfa, továbbá az IM rendelet 2.§ (1) bekezdés *b)* pontja alapján 20.000 forint útiköltség megfizetésére kötelezte a felperest az alperesek javára együttesen.

P é c s, 2014. november 27.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vagyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné
dr. Baranyabán Judit s.k. bíró